

Podzim na Děčku

www.decko.cz

Děčko míří do první třídy

Jak už to tak bývá, začátek září patří novému školnímu roku. Některé děti se do školy vracejí, některé čeká vstup do zcela nového světa. Právě ve věku prvňáčků je i Děčko. Dětský program České televize je tu šest let, během nichž stihl připravit do školy a možná i do života spoustu dětí.

Vedle vzdělávacích pořadů (letos nově **Občanka** nebo **Na plese s Honzou Onderem**) je ale také důležitá zábava a odpočinek. Proto se i na podzim objeví v televizi oblíbené pořady jako **Studio Kamarád**, **Čtení do ouška** a **Večerníček** nebo premiéra seriálu **Dobrodružství Kocoura v botách** a pokračování oblíbeného **Pošťáka Pata**.

Chybět samozřejmě nesmí ani **Kouzelná školka**, která slaví 20. narozeniny. Na tomto pořadu už tak vyrostly minimálně tři generace dětí. Ta nejmladší divácká obec se teď navíc seznámí s novou postavičkou skřítko Filipa. A jaké že budou ty letošní oslavy narozenin?

SLAVÍME

Šest svíček na narozeninovém dortu

Děčko bude slavit celý víkend. V sobotu a v neděli (31. srpna a 1. září) připravujeme spoustu filmových dárků.

Nejnovější 3D animovanou laskavou a netradiční adaptaci slavného románu Antoina de Saint-Exupéryho **Malý princ**, pohádku **Tajemství staré bambitky**, **Pata a Mata** ve filmu a další lahůdky.

V neděli pak na malé diváky čeká roztomilý slon Horton a nesmrtelný srneček Bambi. Těsně před začátkem školy také Děčko v podvečer uvede první díl nového původního seriálu pro děti **Kriminálka 5. C.**

Petr Koliha, výkonný ředitel ČT:D

Kriminálka 5.C

Parta dětí pátrá po pašerácích ohrožených druhů zvířat a rostlin.

Jádro party dětských detektivů v čele se ctitelkem klasických detektivek Petrem Mikinou žije ve Zlíně, kde se také většina příběhů odehrává. Natáčelo se ale i na Slovensku ve Vysokých Tatrách. Petrovými pomocníky jsou především jeho spolužáci z 5.C, ale také talentovaná „ajťáčka“ – sestřenice Eliška, mladší bratr Filip a kamarádi Igor a Kája. Děti volené detektivní postupy samozřejmě využívají všechny dostupné moderní prostředky včetně počítačů a videozáznamů. V zorném poli zájmu dětské detektivní party se ocitají jak pašeráci kriticky ohrožených a zákonem chráněných druhů papoušků, želv, plazů, orchidejí nebo motýlů, ale také vybírači vajíček z orlích hnízd nebo nezákonní chovatelé tygrů. V podstatě platí, že co díl, to případ dotýkající se jiného živočišného druhu.

Svou roli v příbězích hrají pochopitelně také rodiče hlavních protagonistů, zejména rodiče Petra Mikiny, kteří jsou přírodovědci, nebo Kájův poněkud nekonformní tatínek. Důležitým pomocníkem je také Igorův děda Vlček, kriminalista na penzi.

Vyprávění ovlivní i mladá televizní reportérka Dorota Straková nebo celá škála podvodníků a zloduchů v čele s ústředním padouchem a šéfem celého klanu Bennym Rybou. Právě honem na tohoto zločince jsou protkány všechny díly seriálu. S každým dalším pokračováním se děti k Bennyemu Rybovi více přibližují, aniž ovšem tuší, kdo Benny Ryba je a jak vypadá.

Vedle detektivních zápletek se diváci mohou samozřejmě těšit na vztahové linie a notnou dávku humoru. Hlavním poselstvím seriálu přesto zůstává téma vztahu k přírodě a uvědomění si potřeby ji chránit.

„Věřím, že sugestivní příběh má schopnost pobavit, poučit, povzbudit a někdy i léčit. Detektivní žánr má napětí, divák hádá, rozmýšlí, kdo je dobrý a kdo zlý, ale často se mýlíme, protože zlo se obvykle skrývá za sympatickou maskou a dobro se nepřetvařuje, takže je na první pohled nesympatické,“ říká režisér **Juraj Nvota**, který si režii detektivního žánru vyzkoušel poprvé.

Ukázku ze seriálu Kriminálka 5.C už pár vybraných diváků mohlo vidět, jak říká kreativní producentka **Barbara Johnsonová**: „Reakce dětí na zlínském filmovém festivalu, kde byly v předpremiéře uvedeny dva díly, byly velmi příznivé a věříme, že stejně seriál zaujme i diváky Déčka.“

námět: Pavel Taussig
scénář: Pavel Taussig, Roman Kopřivík
režie: Juraj Nvota
dramaturgie: Jiří Chalupa, Barbora Vlnasová
kamera: Tomáš Stanek
výkonná producentka ČT: Veronika Trčková
koproducenti: Česká televize – TPS Barbary Johnsonové, RTVS, Alef Film & Media, Filmové ateliéry Zlín
kreativní producentka ČT: Barbara Johnsonová
hrají: Boleslav Polívka, Martin Myšička, Lenka Krobotová, Jan Dolanský, Matěj Sedlák, Milo Kennedy, Kateřina Vorlová, Andy Kummer, Tamara Pčolková, Žofie Zátopková, Matěj Havelka a další

Kriminálka 5. C

Děti zvládaly při natáčení víc než dospělí, říká režisér seriálu Kriminálka 5. C Juraj Nvota

Kriminálek můžeme vidět na televizních obrazovkách mnoho. Dětská se tu ale dosud neobjevila. Jak jste k ní přistupoval?

Těšilo mě, že děti zachraňují ohrožené druhy zvířat a odhalují zločince, kteří s nimi na černém trhu obchodují. Je to vážné a aktuální téma, tomuto organizovanému zločinu se v Česku i na Slovensku mimořádně daří. Otcem myšlenky byl Pavel Taussig. Jeho nabídku jsem bral jako poslání prohloubit u malých diváků úctu k všemu živému a vzbudit odvahu bojovat se zločinci. Příroda je dar a ten je třeba chránit před omezeností a hloupostí lidí, kteří by pro peníze nechali vyhynout nejen všechna zvířata, ale i lidi.

Jako režisér jste se dostal ke kriminálnímu žánru poprvé. Bral jste někde inspiraci, nebo jste si vytvořil i s ohledem na dětského diváka vlastní styl?

S Pavlem Taussigem jsme toužili navázat na zlínskou tradici československých dětských seriálů s důrazem na příběh. Vždy vycházím ze scénáře, z jeho reálií, protože tam je ukrytý klíč stylu a koncepce vyprávění příběhu. Samozřejmě jsem se podíval na několik dílů ze současných dětských seriálů a uvědomil si, že všechno stojí a padá na malých hercích.

Hledali jste dětské protagonisty snadno?

Chce to trpělivost a ti správně se objeví. Dělal jsem vícero kol hereckých zkoušek a za pár měsíců jsme partu malých detektivů našli. Samotné natáčení pak bylo pestré a únavné zároveň, jak už to bývá. Ale děti zvládaly víc jak dospělí, asi i proto, že se jim během čekání na záběr věnoval skvělý zlínský asistent režie Jan Janča. Dělal s nimi nejrůznější cvičení a hry na koncentraci nebo rozptýlení, rozhodně se nenudily.

Jak postupují děti při řešení problémů?

Často jim pomůže náhoda. Mají otevřené oči a vidí to, co my dospělí přehlédneme. Někdy se jim však stane, že vidí zločin i tam, kde není. To je potom trapas.

Konzultovali jste scénář s dětmi?

Byly úžasné. Kontrolovaly logiku každé věty, každého motivu, každého konání. Často jsem se jich ptal, jak by to řekli ony, po svém, samy za sebe. Je tam hodně jejich vlastního autorského vkladu.

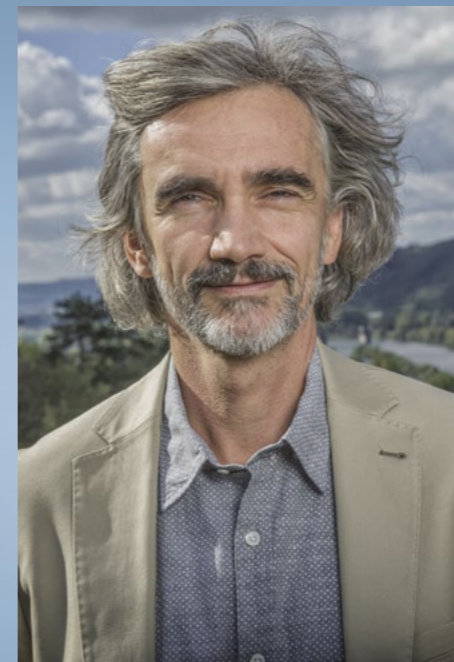
V dětské kriminálce není žádné násilí, říká herec Martin Myšička

Už jste hrál v několika kriminálních seriálech nebo filmech, jak se liší jejich natáčení od natáčení této verze kriminálky pro děti?

V podstatě je v jistém smyslu každé natáčení stejné, tedy přípravy jednotlivých scén či záběrů, hraní na kameru... Ale samozřejmě je to jiné podle obsahu toho, co se má točit. V tomto typu kriminálky je určitě méně násilí, možná dokonce žádné. Hlavní role hrají děti, což znamená dosti jiný přístup při spolupráci. Natáčelo se v zajímavých prostředích, například v ZOO, a pro nás jako hereckou rodinu bylo třešničkou na dortu natáčení u moře, kdy jsme společně hledali korály.

V seriálu jste přeci jen obklopený malými herci. Někteří z nich hrají před kamerami poprvé, jak to zvládali a jak se Vám s dětmi hraje?

V našem případě to děti zvládaly velmi dobře. Měli jsme spolu dobré vztahy, důvěřovali si. Bylo to vlastně zábavné, hlavně díky režisérovi, který vytvořil na place pocit pohody a klidu. Jinak práci s dětmi je těžké nějak zobecňovat, je to velmi individuální, podle míry talentu a druhu povahy každého z nich. Ale v zásadě asi platí, že i když nejsou

takzvaní školení herci, jsou zase o to více autentičtější a mnohdy dospělí herce, jak se říká přehrají, strčí do kapsy. V tomto smyslu už je mohou překonat jen a pouze zvířata. Ta jsou autentická absolutně.

Hlavním poselstvím seriálu je téma vztahu k přírodě a uvědomění si potřeby ji chránit. Je takovýto seriál tou správnou cestou, jak (nejen) děti informovat?

Je to dobrá cesta, jak spojit zábavu s nějakou osvětou. A myslím si, že to v divácích zájem o ochranu přírody probudí a nebo posílí. V tomto projektu funguje ještě jeden druh nenásilné osvěty. V seriálu vystupují české i slovenské děti a některé díly se i točily na Slovensku a postavy spolu mluví jak česky, tak i slovensky a navzájem si normálně rozumí.

Lenku Krobotovou z divadla a některých dalších projektů musíte znát dokonale, ale jak se Vám spolupracovalo na tvorbě dětského seriálu, kde hrajete manželský pár?

Je vždycky lepší hrát s někým, s kým se znáte a s kým si rozumíte. Zvláště, když máte hrát rodinu. A toto nebylo výjimkou. S Lenkou jsme vlastně ani v divadle zatím nikdy nehráli pár, takže to pro nás byla vlastně novinka.

Nebál jste se o svého seriálového syna Petra, nepouštěl se až do příliš nebezpečných akcí?

Nebál. Ale to proto, že jsem o všech jeho akcích nevěděl, nebyl jsem u toho. Takže kdybych to byl věděl, možná bych se bál.

S Hubertem do lesa II

Hubert se vrací na obrazovku po třech letech v druhé řadě cyklu pro děti o české přírodě, tradicích a lesnictví

Pes Hubert je zpátky a s ním i Filda, děda a jejich nová kamarádka Anička. Společně opět zažijí spoustu nečekaných dobrodružství, během kterých poznají některé vzácné obyvatele našich lesů. Těšit se můžou diváci tentokrát na lišku, medvěda, tchoře, sovy nebo vydry. Díky dědovi se hlavní hrdinové naučí, jak během roku pečovat nejen o zvířata v lese, ale i o les samotný. Čeká je ale i spousta zábavy během tradičních oslav jako je masopust nebo hlídání májky. A v závěru vždy něco dobrého na zub. Packu na to!

námět: Martin Horálek
scénář: Matěj Randár, Eva Pospíšilová, Pavel Šimák, Markéta Sára Valnohová, Zbyněk Vičar, Jakub Votýpka
režie: Pavel Hejnal
dramaturgie: Lenka Marešová
kamera: Patrik Hoznauer
výtvarník scény: Milan Popelka
výkonná producentka: Diana Tuyet-Lan Kosinová
kreativní producent: Patrick Diviš
komentář: Tomáš Sagher
účinkují: Filip Kocman, Anna Krejčířová, Ladislav Kolář a pes Argos

Pat a Mat nás baví

Koho by nebavila dvojice kutilů, pro které je každá překážka výzvou

Dva notoričtí nešikovné plní nezdolného optimismu se poprvé objevili roku 1976 v krátkém filmu Kuřáci. Znovu se s dvojicí setkáváme v seriálu A je to!, kdy už ale vypadají jinak. Tvůrci Lubomír Beneš a Vladimír Jiránek oblékli loutkové postavičky do nových triček a přidali jim rádiovku a kulicha. Původně byl seriál určený dospělým divákům, rychle si však získal i děti. Jména Pat a Mat nosí oba hrdinové od roku 1989 a jejich optimistický přístup k problémům slaví úspěchy i v mnoha dalších zemích světa. Koprodukční účast České televize v další řadě dobrodružství nejslavnějších kutilů všech dob je pozitivní zprávou pro všechny příznivce tohoto kultovního animovaného loutkového seriálu. V nové sérii Pat a Mat nás baví nebudou chybět opět gejzíry šílených nápadů, jak vylepšit zahradu i dům.

scénář a režie: Marek Beneš
dramaturgie: Kateřina Krejčí
výkonná producentka: Veronika Trčková
producent: Tomáš Eiselt, Patmat film s.r.o
koproducent: Česká televize – kreativní producentka Barbara Johnsonová

Bílá paní na hlídání

Martha Issová v pokračování úspěšného animovaného seriálu o bílé paní ze starého hradu, která začne pracovat jako chůva

Paní Černá je restaurátorka starých obrazů, pan Černý je lodní důstojník na zaoceánském parníku a jejich čtyřčata Barnabáš, Matyáš, Tobiáš a Uriáš jsou pěkná čísla. Žádná paní na hlídání u nich nevydrží ani hodinu, kromě paní Bílé, která to s kluky umí přímo zázračně. Jak by také ne, když je to opravdická kouzelná bílá paní ze starého hradu. O tom ale maminka Černá nemá ani tušení. Zato kluci vědí své. Jejich paní na hlídání promění každý problém kouzlem ve hru, díky níž zároveň napraví zmatky, které předtím způsobili.

V nových dílech se společně vypraví na fotbalový zápas, k doktorovi na očkování, do zasněžených hor, na prázdniny k dědečkovi, na starý hrad a také poprvé do školy. A v posledním dílu na všechny čeká jedno velké překvapení. Seriál vznikl na motivy stejnojmenné knihy Pavla Brycze, výtvarníkem je VHRSTI a režisérem Petr Friedl. Hudbu složil Zdeněk Zdeněk a všechny postavy namluvila a úvodní písničku nazpívala Martha Issová.

scénář: Petr Friedl, Pavel Brycz
režie: Petr Friedl
dramaturgie: Kateřina Kačerovská
výtvarník: Vojtěch Jurík
hudba: Zdeněk Zdeněk
výkonná producentka: Veronika Trčková
kreativní producentka: Barbara Johnsonová
vypráví: Martha Issová

Díky Bílé paní na hlídání mě po hlase poznávají děti, říká Martha Issová

Bílá paní na hlídání se vrací v druhé řadě. Jaký k ní máte vztah?

Můj vztah k Bílé paní je velice kladný, z mnoha různých důvodů. Jednak je konkrétně tato práce něco, co mě velmi baví. Od nejtěplejšího dětství bylo mluvení všech postav ve hře najednou mojí oblíbenou zábavou a navíc mě po hlase poznávají děti mých kamarádů, děti ve školce, venku na pískovišti a baví se se mnou jako s někým, koho znají, a to je moc milé.

Jaké to vůbec je propůjčovat hlas animovaným postavičkám?

Jak říkám, je to moje velmi oblíbená zábava a přála jsem si něco takového dělat, takže se mi splnil sen. Je to svobodná a kreativní práce a vzniká v malé partě lidí, které mám ráda. Od doby, kdy jsme začali na Bílé paní pracovat, se nám v ní narodily čtyři děti, prožíváme společně různé události... Vážím si toho, že mám práci, která mi přináší radost a dobré lidi do života.

Kdo je podle Vás absolutní mistr v namlouvání kreslených postaviček? Máte v této disciplíně svůj vzor?

Když jsem byla malá, nebyl zdaleka tak velký výběr kreslených seriálů, jaký mají dnešní děti. Všichni jsme koukali na ty stejné večerníčky. Několik generací tedy v dětství čerpalo z jednoho zdroje. Dá vám to určité propojení napříč všemi možnými rozdíly mezi lidmi, což je hezké. Svým dcerám tedy pouštím večerníčky, které považuju za mistrovská díla, i díky těm, kteří je namluvili. Jsou to: Josef Dvořák a Maxipes Fík, Petr Nárožný a Mach a Šebestová, Jiřina Bohdalová a Křemílek a Vochoomůrka, ale absolutním vrcholem vždycky byl a bude Rudolf Deyl a Potkali se u Kolína.

Dobrodružství s orchestrem

Nový cyklus uvede nejmladší diváky do světa vážné hudby. Zábavně, hravě a vtipně

Šestnáct třináctiminutových děl postupně seznámí děti u obrazovek se základními hudebními pojmy, jako je tempo, rytmus, výška tónu nebo dynamika. Prozradí dětem jednak to, kdo je dirigent, kdo sólista a kdo má v orchestru jaký úkol, jednak to, že hudba má svá pravidla stejně jako sport nebo provoz na silnici.

Hlavní roli kouzelného dirigenta ztvárnil Ondřej Brousek, jehož velkou předností je kromě suverénního herectví také aktivní hudební zkušenost. V rolích dětí, které spolu s ním putují kouzelnou říší hudby, se představí Filip Vlastník a Jindřiška Koryntová. Pro celý cyklus vznikla propracovaná hudební dramaturgie, která dětské diváky seznámí s nejznámějšími tématy klasické hudby, a to v živém provedení, o které se postaral Epoque Orchestra.

scénář: Barbora Klárová, Jitka Škápíková
režie: Markéta Nešlehová
dramaturgie: Jan Tengler
kamera: Vojtěch Vančura
výkonný producent: Robert Uxa
kreativní producent: Jan Potměšil
účinkují: Ondřej Brousek, Filip Vlastník, Jindřiška Koryntová, Daniel Klánský, Petra Tkadčíková, Marta Sejkorová, Helena Vovsová a další

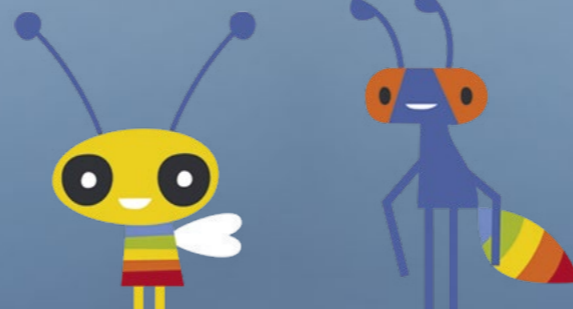

Pětka z garáže

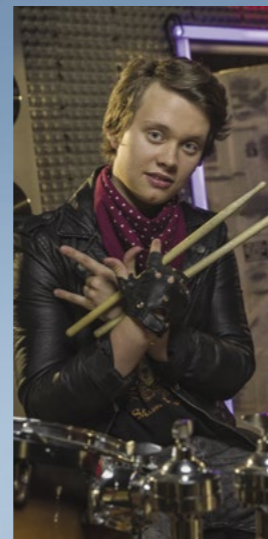
Zábavně-vzdělávací seriál o partě dětí, které v rámci školního projektu zakládají ve zkušebně zpěváka Alberta Černého kapelu

Partička dětí se přihlásila do školního projektu, jehož cílem je napsat a na školní akademii před spolužáky zahrát vlastní skladbu. Mají to štěstí, že absolventem jejich školy je **Albert Černý** z již známé kapely **Lake Malawi**. Ten jim nejen půjčuje garáž, ve které je zkušebna, ale pomáhá jim zorientovat se v hudebním světě. Ne všichni členové totiž mají k hudbě blízko, a tak se vydávají za různými profíky. V jednotlivých epizodách jim tak například **Xindl X** poradí, jak napsat skladbu, tanečnick **Yemi A.D.**, jak vytvořit choreografii, a **Leoš Mareš** zase zodpoví otázky, jak najít vlastní styl.

režie: Vít Procházka
dramaturgie: Soňa Pokorná
vedoucí produkce: Barbora Bernardová
manažer vývoje: Luděk Horký
účinkující: Albert Černý, Ondřej Ládek (Xindl X), Yemi A.D., Leoš Mareš, Deborah Kahl (Debbi)

Členové Pětky z garáže

Filip

Frontman, který chce být prostě slavný a je ochotný pro to udělat cokoliv, třeba i napsat popovou sladárnu, za kterou by ho na hudebním festivalu vypískali hned po první sloce.

George

Muzikant každým coulem, který nikdy nedopustí, aby jejich píseň nebyla postavená na kvalitních hudebních základech. S Filipem se tak dost často dohodnout na stylu a celkovém směřování kapely.

Hanka

V kapele zpívá a jinak se nedá označit jinak než za šprtku. Je to čistá duše, která nikdy neudělá nic, co by nebylo na sto procent správné. Ze všeho nejdůležitější pro ni ale stejně vždycky bude jednička s pochvalou.

Bambo

Představte si Bobíka ze Čtyřlístku, dejte mu lidskou podobu... A to je Bambo! Bubeník kapely, který si svým dobráckým humorem musí získat prostě každého. Navíc neubnuje vůbec špatně, což se bohužel nedá říct o jeho zpěvu.

Jiřka

Sestra George. Kdyby to ale neměli v rodných listech, těžko by tomu kdo věřil. Sluchátka na uších, telefon v ruce a naprostý nezáměr o jakoukoliv hudební tvorbu. To ale platí jen do doby, než se najde v „dýdžeingu“. DJ Jiřka se pak stane nedílnou a nenahraditelnou součástí kapely, která navíc vede i kapelní deník.

Hudebníci od dětí vyzvídali, jak zní jejich hudební hit, říká režisér Vít Procházka

Vychází seriál z nějaké předlohy, nebo se jedná o původní pořad?

Jedná se o originální nápad, který se snad naopak stane vzorem mladým muzikantům a kapelám. Vidět to můžeme už mezi našimi mladými herci, protože někteří z nich spolu zakládají vlastní kapelu. A to i přesto, že jsou z jiných měst. Prostě hudba spojuje.

Na internetu se dají najít stovky tutoriálů, návodů a názorů, jak dělat hudbu a prorazit. Co oproti nim nabídne Pětka z garáže?

Pětka z garáže je především seriálovým příběhem a tudíž ne jen tak obyčejným návodem. A jako každé správné vyprávění i Pětka nabídne dobrodružství, napětí a zábavu. Vedle hudby tak objevíme, jak důležité je přátelství a že i v kapele je potřeba se dohodnout. Dohady se většinou točí kolem muziky, protože každá z postav prosazuje svůj styl. Díky tomu se na jednotlivé kapitoly hudebního světa podíváme ze všech stran a všichni diváci si tak můžou odnést to, co je nejbližší právě jim. A navíc, do toho všeho jim radí Albert Černý a další hvězdní hosté, kteří jsou živým důkazem, že s hudbou se prorazit dá. To jen tak na internetu nenajdete.

Bylo těžké oslovit do pořadu hvězdné hosty? Jak jste rozhodovali, kdo bude ten nejpovolanější v daném odvětví?

Oslovit je bylo to nejjednodušší, stejně jako přijít na nápad, kdo nám k danému odvětví může nejvíce poradit. Stačilo nadhodit hudební

téma a hned jsme měli před očima osobnost, kterou bychom tam chtěli. Takže nejtěžší nakonec bylo všechny tyto šikovné lidi organizačně domluvit. Ale jakmile se to sešlo, byli vstřícní, milí a dokonce i od dětských herců vyzvídali, jak se daří jejich seriálové kapele. A hlavně, jak zní jejich hudební hit, který v seriálu složili!

Na plese s Honzou Onderem

Budoucími hvězdami StarDance se můžou stát i děti

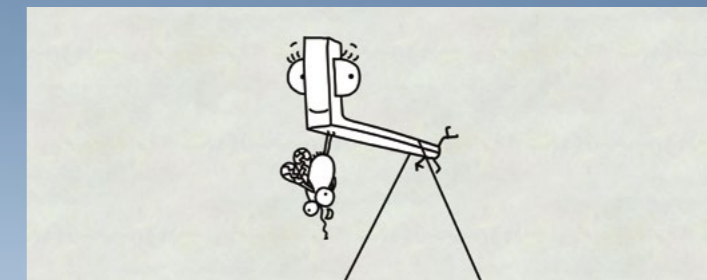
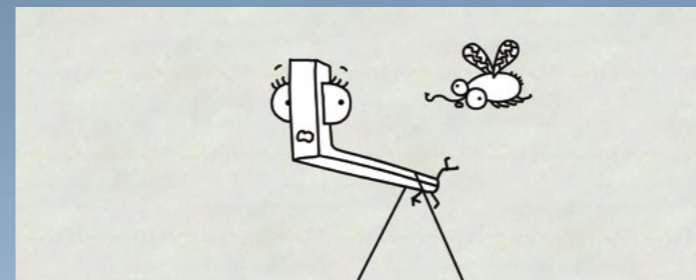
Na plese s Honzou Onderem navazuje na pořad Taneční Hrátky s Honzou Onderem. Tentokrát se ovšem vyučují jen společenské tance a děti účinkující v pořadu jsou pouze soutěžní juniorské páry ve sportovním společenském tanci. Jedná se o rychlou osvětu základních kroků a figur do těchto tanců tak, aby děti sledující StarDance věděli, co a jak hodnotit. Navíc jsou v pořadu prvky etikety, aby malí diváci rozuměli vybranému chování nejen na plese, ale i v běžném životě. Pořad je určen dětem s velkým věkovým rozptylem – malé děti ocení energii a krásné šaty účinkujících, starší dětská diváci získají motivaci ke kultivovanému pohybu a třeba se tak budou aktivněji zajímat o kulturní a společenské dění.

scénář: Jan Onder, Zbyněk Fiala
 režie: Zbyněk Fiala
 dramaturgie: Michaela Koliandrová
 kreativní producent: Petr Mühl
 účinkující: Jan Onder, Zdeněk Chlopčík, Václav Kuneš,
 Tereza Kosková, Dana Morávková, Radek Banga, Adam Mišík,
 Kateřina Baďurová a další

Skobičiny

Zábavně vzdělávací cyklus o českém výtvarném umění

V šestnáctidílném seriálu dostanou děti odpovědi na otázky, které v galerii napadají snad všechny: Co mám hledat v obrazech, na kterých není nic poznat? Musí být umění tak divné? Proč už někteří malíři nemalují podle skutečnosti?

Přitom si prohlédnou známá i méně známá díla ze sbírek galerií České republiky od široké škály umělců včetně Antonína Slavíčka, Jabuba Schikanedera, Václava Špály, Vladimíra Boudníka nebo Kryštofa Kintery. A také jen tak mimochodem získají základní informace o výtvarných slozích, žánrech či technikách. A co je nejdůležitější, naučí se na obrazy dívat!

„Dětem, které to uvidí, to může přinést základní orientaci ve výtvarném světě, která je dnes důležitá. Jsme obklopeni spoustou obrazového šumu, který nic neříká a je dobře, že existuje pořad pro děti, který zábavnou formou ukáže a osvětlí stěžejní díla výtvarného umění. Moc mě těší, že jsem se toho mohl účastnit a těším se, až svým dětem zablokiju chytré telefony a posadím je k televizi, kde poběží Skobičiny,“ říká **Igor Chmela**, který v pořadu vystupuje jako pan Žárovka – osvětlená postava, zářící v galerii už pěkně dlouho. Mnohé ví a našťastí to rád ostatním vysvětlí.

V galerii dál žijí Skobička, parádivá holka, které záleží na tom, jaký obraz na ní visí a jestli jí sluší, a Hřebík, drsný kluk, kterému se jen tak něco nelíbí. S uměním, které na nich visí, si ale ani jeden neví rady a napadají je podobné otázky jako děti. Občas se objeví i Moucha, která létá i po jiných galeriích, kde pochytila mnohé zajímavosti. Ty se mohou hodit, aby se nakonec rozsvítilo i ostatním. Ve vtipných dialogích se tak Skobička, Hřebík a všichni diváci dozvědí spoustu zajímavých informací a postřehů, představujících obrazy v nečekaném světle.

Pořad je inspirován knihou Klacky v galerii, na které se podíleli spoluautoři Skobičin – Ondřej Horák a originální výtvarník David Kakalík.

scénář: Maria Procházková, Jiří Chalupa
 režie: Maria Procházková
 dramaturgie: Kateřina Kačerovská
 výkonná producentka: Veronika Trčková
 kreativní producentka: Barbara Johnsonová
 účinkují: Igor Chmela, Petra Nesvačilová,
 Kateřina Korečková, Sebastian Husák

Občanka

Komediální seriál s tématy občanské výchovy základních škol

Témata z občanské nauky vypráví pořad na uzavřených příbězích rodiny, kde hlavní hybatelkou je dcera Sára (Amálie Roznětínská). Ta chce být youtuberkou a svým videokanálem přinejmenším změnit svět. A jestli ne teď, tak určitě v dospělosti, kdy přece bude skvělou reportérkou. Točí proto na telefon reportáže o všem, co jí připadá závažné. A vychází přitom z dění ve své rodině a okolí. Masérský salon táty Bivoje (Petr Vršek) je totiž obecní zповědnice, terapeutická ordinace i poradna. Společensky angažovaná maminka Anděla (Petra Špalková-Tichá) zase nedokáže nechat žádnou nepravost jen tak plavat. Sára se za občasnou pomoci bratra Vojty (Daniel Žižka) snaží dozvědět víc o pozadí problémů a širších souvislostech. Rodinu doplňuje „babička“ Lidu (Eva Holubová), vlastně paní od vedle, která do rodinného chaosu přináší zkušenostmi ověřenou moudrost a selský rozum.

scénář: Tereza Karpianus, Zdeněk Jecelín, Jan Hanzlík
režie: Jakub Šmíd
kreativní producenti: Luděk Horký, Štěpánka Sunková
účinkující: Amálie Roznětínská, Daniel Žižka, Petra Špalková-Tichá, Petr Vršek, Eva Holubová, Daniela Kolářová, Petr Stach, Robert Mikluš, Richard Fiala a další

Petr Vršek (otec Bivoj)

Jméno Bivoj Krok vzniklo spojením dvou postav z českých legend a pověstí. Na rozdíl od Kroka zde nemám tři dcery, ale syna a dceru. Je to sympatický, hravý (někdy až ztřeštěný) muž, který má rád svou rodinu a trpělivě se snaží řešit problémy všech jejích členů. Zodpovědnost, pokud ji tedy někdy ztratí, mu připomene jeho manželka. Odešel ze zaměstnání, které ho nenaplnovalo, objevil v sobě masérské umění po dědečkovi a otevřel si doma masérský salon.

O tématech se děti dozvědí formou sitcomu, tedy situační komedie. Situace jsou vyprávěny s nadsázkou a někdy až v duchu parodie. Děj se odehrává prakticky v jednom až dvou prostředích – byt Krokových a byt sousedky Lidu. V každém díle se vždy řeší jedno téma z osnov občanské výchovy. Myslím, že takto odlehčené podání je pro děti zábavné a ve výsledku stravitelnější. Závažnost témat se přitom nijak „neshazuje“. Témata často přinášejí i postavy zvenku (jako například prateta, spolužáci, kamarád z vojny, kolega z divadelního spolku, politik), které v mnoha případech bolí záda.

Díky Občance dostanou děti ty potřebné informace a mnohdy i návody na řešení situací, ve kterých se jako občané ještě neocitly. Řeší se zde rodinné tradice, sociální vazby, problém šikany a také to, jak by se měl člověk sám chovat v demokratickém státě, jak se dobrat ke kompromisům a jak se nenechat zmanipulovat. Jsem rád, že Občanka vznikla, a jsem přesvědčený, že má obrovský smysl.

Němčina s Mitzi a Maus

Kočka Mitzi a její kamarádka, myška Maus, seznamují děti se základy němčiny. Kurz má celkem dvacet šest dílů a na jeho konci by děti měly porozumět jednoduchým frázím, které se týkají jejich bezprostředního života (úroveň A1-1). Mitzi a Maus mluví pouze německy a hlasy jim propůjčily rodilí mluvčí. Význam slovíček a frází si děti odvozují z kontextu a názorné obrazové složky, tedy stejně jako při učení mateřského jazyka.

„Při tvorbě našeho seriálu jsme museli myslet na to, aby slovní zásoba byla adekvátní divákům a aby ji skutečně mohli uplatnit v praxi. Současně jsme chtěli, aby se jim líbil vizuál. A také aby stopáž byla únosná vzhledem k jejich věku,“ říká dramaturgyně **Eva Langšádlová**.

scénář: Niké Papadopulosová, Christiane Poimer
režie: Niké Papadopulosová
dramaturgie: Eva Langšádlová
výkonný producent: Jiří Merunka
kreativní producent: Ondřej Šrámek

Pošťák Pat zvláštní zásilková služba

Pat Clifton je jedním z nejznámějších pošťáků. Ted' navíc s vrtulníkem, džípem i motorkou

Příběhy se odehrávají ve vesnici Zelená Dolina a každá epizoda vypráví o dobrodružstvích Pata, přátelského venkovského pošťáka a jeho černobílého kocoura Freda. Pat rozváží poštovní zásilky ve vesnici, ale také v blízkém městě Pencasteru. A ačkoliv se zpočátku soustředí na doručování zásilek, téměř vždy je vyrušený záležitostí některého venkovana, který se spoléhá na to, že Pat vyřeší jeho problém.

Miffy a její dobrodružství

Známa postavička nizozemského kreslíře Dicka Bruny přichází v bezmála osmdesáti nových příbězích

Miffy je okouzující „paní Králíková“, která obývá kouzelné obydlí uprostřed zelených hájů a zažívá řadu barevných dobrodružství ve společnosti svých přátel. Miffy je králičí holčička s bílým kožíškem, která žije s rodiči v malém domečku s červenou střechou uprostřed zelených luk. Miffy má v povaze prozkoumávat každou novou věc ve svém okolí, vymýšlet pro své kamarády všelijaké hry a pomáhat každému, kdo potřebuje. Děti se s ní vydají na malá velká dobrodružství každý všední den, ať už s ní půjdou vyrábět draka, dělat palačinky, pomoci kamarádovi najít jeho hračku, anebo bouřce pěkně odplácet, že se jí nebojí.

„Příběh malé králičí holčičky začal před více než šedesáti lety, když nizozemský kreslíř a grafik Dick Bruna postavičku poprvé nakreslil pro pobavení svého syna. Tehdy se ještě jmenovala Nijntje, později se ale představila celému světu jako Miffy a knížek s jejími příběhy vyšlo dodnes na tři desítky.

Brunova minimalistická kresba s oblými liniemi a jasnými sytými barvami patří dodnes k nejznámějším a nejsnáze rozpoznatelným hrdinům předškolních dětí. Byly to ale až autorův jemný humor a hravá naivita, které z Miffy udělaly nestárnoucí ikonu oslovující celé generace dětí bez ohledu na dobu a zemi, v níž se narodily,“ říká dramaturgyně Anna Skrejčířová.

MasterChef Junior IV

Které z dětí překvapí proslulého šéfkuchaře Gordona Ramsayho tentokrát?

Ve čtvrté řadě populární dětské kuchařské show se vydají mladí kuchaři do vesmíru, pod vodu i za hippies do šedesátých let. Někteří ze soutěžících vaří už od tří let, někteří objevili kouzlo kuchyně až v pozdějším věku. Nikdo z malých kuchtíků ale nemá víc než 13 let. A vítězem s titulem MasterChef Junior, trofejí a odměnou 100 tisíc dolarů se může stát jen jeden. Po letní prázdninové pauze se na ČT:D představí ve 12 dílech dalších 24 vynikajících dětských amerických kuchařů. Jejich výkony bude vedle slavných šéfkuchařů Gordona Ramsayho a Grahama Elliota hodnotit tentokrát Christina Tosiová, jedna z nejslavnějších cukrářek na světě.

Divoké umění II

Přírodopisně-výtvarný cyklus s barvami, elektrickým nářadím a komiksy

Steva Backshalla znají diváci Děčka jako zasvěceného průvodce světem divoké přírody v cyklech 60 zvířecích zabíjáků či Zvířecí zabíjáci zblízka. V pořadu Divoké umění ovšem nebudou hrát hlavní roli ani zvířata, ani Steve, ale šikovné ruce mladých umělců. V každé epizodě dostanou mladí výtvarníci od Steva za úkol zobrazit jednoho tvora, kterého známe z předchozích cyklů. Mike, Michelle, Jo či Nicola mohou používat nejrůznější prostředky i techniku, mohou vybudovat sochy, mechanické modely, koláže či monumentální malby. A protože jejich práce občas vypadá pěkně nebezpečně, nemohou jejich díla pochopitelně sloužit jako návody. I pro ty je však v naší čtvrté řadě místo a děti tak získají nejen inspiraci, ale hlavně praktické rady a tipy pro vlastní tvorbu. Dílka budou stejně pestrá jako svět přírody.

Dobrodružství Kocoura v botách (I. až III. série)

Mstitel s nejroztomilejším kukučem se vrací ve třetí sérii oblíbeného pořadu

Nejznámější kočičí hrdina, skvělý šermíř a okouzlivý tanečník má před sebou zatím svou největší výzvu. Končí dny, kdy Kocour v botách kradl bohatým a občas rozdával chudým. Poté, co omylem zrušil prastaré kouzlo, musí sám chránit zázračné město San Lorenzo, jeho obyvatele a jeho magický poklad před zloději a dalšími hrozbami okolního světa. Zdaleka na to ovšem není sám, spolehnout se může na znalosti starého alchymisty Artefia, na chytrost a nebojácnost krásné Dulciney a na pomoc dalších obyvatel nově objeveného města.

Kouzelná školka je oblíbený pořad České televize, který už dvacet let oslovuje české předškoláky. Jde o pásmo pohádek, písniček a nápaditých moderovaných vstupů. Základem těchto vstupů jsou dialogy sympatických moderátorů s pohádkovými skřítky z fantastické země Fanfárie, Františkem a Fanynkou. Ke svým dvacátým narozeninám dostane Kouzelná školka od České televize jako dárek novou postavičku, třetího skřítky jménem Filip. Je to nejmladší a nejzvědavější skřítek z Fanfárie. Díky své zvědavosti našel cestu do Kouzelné školky, o které František a Fanynka ve Fanfárii tolik mluví.

Ze scénaristického hlediska představuje postava skřítky Filipka model mladších sourozenců, zasypávajících ostatní členy rodiny neustálými otázkami „Proč?“. Jeho základními vlastnostmi jsou zvědavost a zvědavost, odzbrojující dětská upřímnost a v neposlední řadě neodbytnost. Jeho handicapem jsou větší uši. Proč mu tak narostly, to sám neví, ale ve Fanfárii se mu nikdo kvůli nim nesměje, to se prý občas stává akorát tak u lidí a on nechápe proč. Kromě jeho typického PROČ? Často používá větu JÁ SÁM, když je třeba připomenout, že už není žádné miminko, ale je velký skřítek. Když je v úzkých, chce pohladit, aby se ujistil, že ho mají jeho kamarádi rádi. Děti oslovuje „školkáčci“. Má červenou barvu a hlas mu propůjčuje osobitým způsobem herec pražského Divadla v Dlouhé Pavel Tesař.

První vysílání byla živá, František je v Kouzelné školce od druhého dílu, říká autorka a dramaturgyně Kouzelné školky Markéta Vaněčková

Kdy a jak začala vysílat Kouzelná školka?

Kouzelná školka začala vysílat 1. ledna 1999. Nahradila tak předcházející pořad pro nejmenší, který se jmenoval KUŘÁTKA a kromě moderátorů v něm vystupovala loutka střípaté žluté koule jménem Pampalábus. Z moderátorů Kuřátek do Kouzelné školky přešla babička Libuška (Libuše Havelková) a Dáda (Dagmar Patrasová). První vysílání byla z budovy Zpravodajství a byla to vysílání živá. Jako první provázela Kouzelnou školkou Majda, kdy vítala děti a zvala je do školky, do které může chodit úplně každý, ať je zrovna, kde je. Skřítek František se objevil v druhém díle vysílaném 5. ledna. Frekvence vysílání se v průběhu dvaceti let měnila od dvakrát týdně, po třikrát týdně, až k dnešnímu týdennímu rytmu bez víkendů. Stále ovšem platí, že jeden celý týden děti stráví v Kouzelné školce s jedním moderátorem. Po pár letech se pořad přesunul do studia KH3, kde se předtáčí s týdenním předstihem doted'.

Co měl pořad na televizní obrazovky přinést?

Především příjemně strávenou půlhodinku povídání, nápadů a podnětů s malými diváky. Důležité bylo a je, aby moderátor a loutka komunikoval s dítětem u obrazovky, aby mělo pocit, že je tam právě jen pro něj. Proto i výběr moderátorů byl takový, aby co nejvíce obsáhl diváckou obec a ta si mohla vybrat. Michal jako kamarád, se kterým je legrace a u kterého se divák nasměje jeho nápadům. Majda s písničkami a výrobky, u níž se vždy doví děti něco zajímavého o přírodě a světě. Nebo Děda Láďa v roli prarodiče, který má na děti čas, kterému už sice nejde skákat přes švihadlo, ale zase dokáže uchlácholit, podprahově sdělit letitou moudrost či vypravovat, jak svět vypadal, když on byl malý.

Jak se v průběhu dvacetileté historie změnila podoba Kouzelné školky?

Výtvarnou podobu Kouzelné školky dala Lucie Dvořáková. V prvních vysíláních stačily dvě stří „stojky“ a stůl v jejím výtvarném pojetí. S příchodem do studia KH3 se atributy dekorace rozšiřovaly, přibývaly kostky a stojky, ale k zásadní změně nedošlo a ani ji neplánujeme. Víme, že děti na dekoraci „slyší“, líbí se jim a často výjevy z ní nebo ze znělky pořadu (autorkou též Lucie Dvořáková) malují. Ovšem ke dvacetiletému výročí jsme přece jen drobnou změnu udělali a od zářijového vysílání je dekorace paní Dvořákovou mírně obměněna. Děti budou nacházet na stojkách nové motivy, přibudou nové atributy v podobě nově a jinak pomalovaných kostek či písmen F+F. Ovšem tou nejdůležitější a nejvýraznější změnou je rozšíření loutkové rodiny, kde k Františkovi a Fanynce přibude jejich nemladší „bráška“, zvědavý skřítek Filípek (mluví Pavel Tesař).

Tři tváře Kouzelné školky

Michal Nesvadba

Jaká je Vaše nejvýraznější vzpomínka na Kouzelnou školku?

Jsem autorem scénářů ke všem svým „šolkám“, které jsem natočil a kterých je víc než tisíc. Pokaždé jsem pečlivě dbal na to, abych se v námětech neopakoval. Navíc, každý můj moderátorský vstup mezi pohádkami, zpravidla třikrát v každém díle, jsem se snažil okořenit nějakým vtipným koncem, výraznou pointou k zasmání. Ted, po tolika letech, se musím přiznat, že mě nejvíce hecovalo to, jestli se tomu bude smát štáb. Jestli překvapím otrlé kameramany, osvětlovače, producenty a v neposlední řadě pana režiséra. Já jsem vlastně vymýšlel a hrál pro ně, i když srdcem pro děti. Při výběru námětů jsem měl zcela volnou ruku, takže jsem si, po svém, vyzkoušel všechny gagy od slavných světových komiků, od éry němého filmu až po současnost po vzoru Mr. Beana. To mi dělalo největší radost.

V čem se skrývá „kouzlo“ tohoto pořadu, že se objevuje na obrazovkách už tak dlouho?

Pravidelnost ve vysílání a způsob, jakým je pořad předáván. Děti se nedívají na náhodný pořad v televizi, ale obrazně řečeno, do jiného

dětského pokojíčku, jakoby doma měly ještě jeden. Znají to tam, mají tam své hračky, pastelky, bezpečí domova a vždycky tam najdou svého kamaráda Františka, který je tou správnou „hvězdou“, která jim svítí na cestu.

Vy jste součástí pořadu v jedné neměnné podobě. Jaký máte vztah ke svému kostýmu? Nepřáli byste si obměnu?

Ano, to jsem, ale na paty mi šlape Majda, v dobrém slova smyslu. Právě to, že jsem nikdy nezměnil svůj kostým, i když jsem podle smlouvy, pouze moderátorem pořadu, je zkušenost a praxe. Souvisí to s mými zážitky z dětství. I já jsem chodil na dětská představení, a když se mně některé opravdu hodně líbilo, chtěl jsem jít znova a znova. Ale stalo se mi, že podruhé, ten herec, hrál něco jiného a vypadal jinak. To mě zklamalo. Já chci být pro děti pořád stejný, pouze s malými obměnami, s tím, co držím v ruce a s čím si hrají. Když poprosíte jakékoliv dítě, aby namalovalo Michala, tak sáhne po dvou barvách. Po žluté a po hnědé. Mimochodem, kostým, se mi už malinko po těch letech rozpadá, takže Michal skončí v Kouzelné školce, až bude viset na nitkách.

Co byste popřáli Školce do následujících dvaceti let?

Přeji jí, aby dokázala stočit oči dětí od tabletu či mobilu k televizní obrazovce, kde se právě Kouzelná školka, v pravidelných časech, vysílá. I když, všem těmhle vymoženostem fandím, Kouzelná školka umí to, co hra na tabletu ne. Je kontaktní, může si dovolit dělat drobné chyby, nepřesnosti, omyly a to zase jenom proto, aby byla zábavná a hravě poučná. To počítač neumí.

Magdalena Reifová

Jaká je Vaše nejvýraznější vzpomínka na Kouzelnou školku?

Vzhledem k tomu, že Kouzelná školka se vysílá stále, tak vzpomínka střídá vzpomínku. Za těch dvacet let se nashromáždila spousta zážitků. Jsem ráda, že mohu být u takového projektu od začátku. Věřím, že i v divácích zůstaly radostné vzpomínky, a že i když si ti starší sami Kouzelnou školku pravidelně nepouští, tak že televizi zapnou svým mladším sourozencům, neteřím a synovcům. Nebo si jen tak čas od času u sledování zavzpomínají.

V čem se skrývá „kouzlo“ tohoto pořadu, že se objevuje na obrazovkách už tak dlouho?

Myslím, že její kouzlo je především v tom, že si tam herci a opravdoví umělci jako pan Zindulka, paní Hlaváčová, paní Havelková, paní Kostelka nebo Michal Nesvadba opravdu hrají s dětmi. Pro mě to nejsou jenom moderátoři, ale herci, kteří jsou schopni se převtělit do zvířat či pohádkových bytostí a i malí diváci před obrazovkou jim kouzelný svět věří a sami chtějí být jeho součástí. Nepodstatnou složkou je pochopitelně i práce loutkoherců – pánů Vidlaře a Lážňovského,

podpořené prací Tomáše Juříčky, který bravurně propůjčuje hlas Františkovi a všeobecně je oporou. Mimochodem všichni ve Školce se snažíme o kulturu jazyka a nenásilným způsobem učit děti hezky česky.

Vy jste součástí pořadu v jedné neměnné podobě. Jaký máte vztah ke svému kostýmu?

Michalovi vymyslela kostým jeho maminka, renomovaná kostýmní výtvarnice. Já jsem po letech zjistila, že klobouk, tričko a vesta je pro děti snadno identifikovatelný kostým, třeba když nás chtějí děti nakreslit. Františka namalují žlutě, Majdu s kloboukem a pruhovaným tričkem, Fanyнку zelenou s culíky a Michala v lacláčích. Moji buřinku s mašlí později dokonce využila výtvarnice znělky jako symbol kouzelné školky.

Co byste popřáli Školce do následujících dvaceti let?

Školce bych chtěla popřát klid a především více prostoru pro další práci se spoustou báječných scénářů a nápadů. Zapálené dětské duše a nadšence, kteří si budou chtít hrát.

Lucie Černíková

Jaká je Vaše nejvýraznější vzpomínka na Kouzelnou školku?

Así úplně první natáčení, kdy jsem se po letech strávených za mikrofonem hovoříc hlasem Fanyšky dostala jako Lucka na druhou stranu, tedy před kameru. Byla jsem zabalená do krabice jako zapomenutý vánoční dárek pro Kouzelnou školku a nebylo vůbec lehké se z té krabice rozbalit! Od té doby jsem si tam zahrála kdecu a pokaždé si to moc užívám!

V čem se skrývá „kouzlo“ tohoto pořadu, že se objevuje na obrazovkách už tak dlouho?

Snad v tom, že oslovuje děti napřímo, spolupracuje s nimi a to vše hravým a laskavým způsobem. Skřítkové z Fanfárie, František a Fanyška, prezentují dětské pohledy na svět a vedou s námi dospěláky dialog. Tahle komunikace je podle mě nesmírně důležitá a děti to cítí.

Vy jste součástí pořadu v jedné neměnné podobě. Jaký máte vztah ke svému kostýmu? Nepřáli byste si obměnu?

Původní kostým jsem si do Kouzelné školky přinesla sama a byl mi schválen. Vzhledem k různým scénkám a rolím, na které si hrajeme, už jsem okusila i spoustu jiných zábavných kostýmů, takže já jsem spokojená.

Co byste popřáli školce do následujících dvaceti let?

Aby měla pořád dostatek nápadů a aby ji děti měly pořád stejně rády jako doposud.

Děčko se za šest let své existence rozrostlo mimo televizi do veřejného prostoru a silné zastoupení má v současnosti i na internetu. Ať už se ale jedná o jakékoliv prostředí spojené s Děčkem, vždy je na prvním místě výchova a bezpečnost. Právě na její čtyři oblasti se v následujícím období Děčko zaměří, jak vysvětluje projektová manažerka ČT:D Monika Mrázová.

Jakým způsobem dohlíží Děčko na bezpečnost dětí?

Děčko se věnuje aktivně bezpečnosti dětí od počátku vysílání. Natáčíme pořady s touto tematikou. Za všechny můžeme jmenovat velmi úspěšný pořad Agent v kapse, který má i svoji webovou aplikaci, dále Michalovu dopravu nebo pořady věnující se mediální bezpečnosti, jako je Pirátské vysílání. Od příštího školního roku se Děčko bude ve spolupráci se svými partnerskými science centry po celé zemi věnovat bezpečnosti i mimo obrazovku. Vzniká tak projekt, který propojuje mimovysílací aktivity s obrazovou a webovou platformou.

Jakých oblastí se s Děčkem bezpečně týká?

Bezpečnost dětí je důležitá vždy a všude. Budeme se věnovat bezpečnosti dopravní, osobní, mediálního prostoru i bezpečnosti finanční.

Jakým způsobem se program bezpečnosti vyvíjí a co nového v sedmém roce své existence Děčko představí?

Od počátku vysílání je našim krédem, že Děčko je program bezpečný. Je bez reklam a jiných prvků, které by děti mohly negativně ovlivňovat. V sedmém roce vysílání jsme se rozhodli představit Děčko jako program, se kterým jsou děti v bezpečí. Děčko jim pomáhá bezpečně se orientovat ve světě, který je obklopuje.

Jaká je na bezpečnosti program odezva? Zajímají se o něj i rodiče?

Rodiče pozitivně přijímají fakt, že se děti nenásilnou a hravou formou dovídají o tom, jak funguje svět kolem nich a jak se v situacích, které mohou nastat, mají chovat. Velmi vítaná je aplikace Agent v kapse, která spojuje moderní technologie s informací, kterou je možné efektivně a rychle využít v reálné situaci.

Jak napomáhá bezpečnosti Děčko prostřednictvím svých aktivit mimo vysílání?

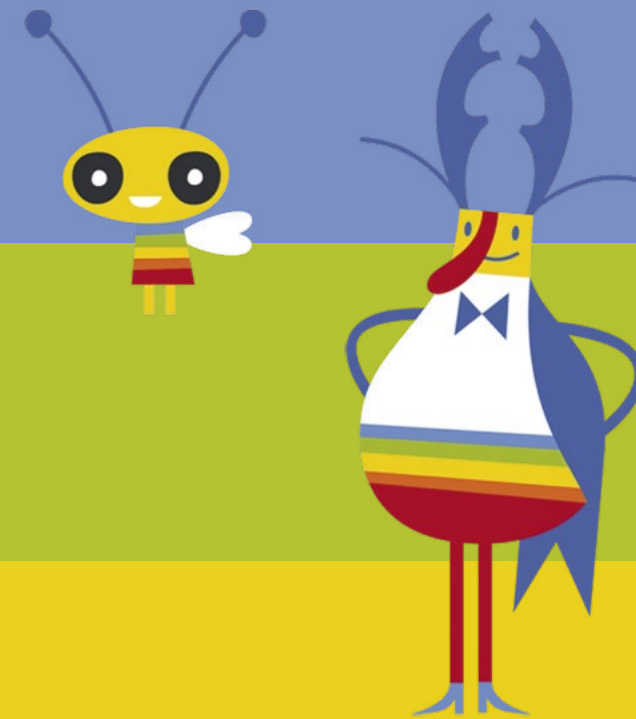
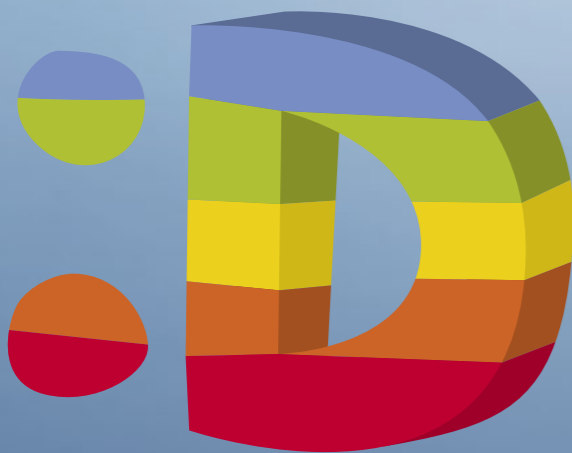
V průběhu roku představíme veřejnosti jednotlivá témata nejen prostřednictvím našich pořadů, ale i řadou rozhovorů s odborníky, odbornou konferencí na Zlín Film Festivalu i prostřednictvím interaktivních výstav u našich partnerů. V září roku 2019 například bude otevřena velká výstava CRASH v science centru Ostrava, která na ploše téměř 900 m² představí vše, co se týká bezpečnosti silničního provozu. Následovat budou expozice v science centru v Liberci, Plzni i Brně.

Celoroční projekt

„S projektem S Děčkem bezpečně jsme přišli s úmyslem zvýšit povědomí dětí o možnostech, jak předcházet situacím, které mohou mít nepříjemné až fatální následky. Případně děti seznámit s tím, jak se v situacích, které nastanou, zachovat. Přejeme si být nadále bezpečným přístavem a zároveň průvodcem dětí, který pomáhá v jejich reálném světě. K tomu budeme využívat nejen obrazovku a naši webovou platformu, ale i spolupráci s partnery a odborníky.“

Petr Koliha,
výkonný ředitel ČT:D

Daniel Maršalík

Specialista PR

Tel.: (+420) 261 137 521

Mob.: (+420) 606 464 922

daniel.marsalik@ceskatelevize.cz

© Česká televize 2019
www.ceskatelevize.cz